

Radivoj Rehar:

Zvezde.

»Mama, mama, kaj so zvezde,
ki na nebu se blešče?«

»»Lučke male so, ki vdano
Bogu v slavo, v čast gore!««

»Mama, mamica, in kdo jih
je tako svetlo prižgal?«

»»Božji angeli, da človek
laže bi Boga spoznal!««

»Mama, mamica, pa kdaj bo
ugasnil žar teh svetlih zvezd?«

»»Ko vzcvetela bo na zemlji
same čednosti prelest!««

Mirko Kunčič:

Uspavanka.

Aja tutaja,
deklica naša nič več ne nagaja.
Očke zapira, zaspančkala bo,
k zvezdam odplavala gor pod nebo.

Tam jo že čakajo
angeli beli.
Vso noč z njo rajali
bodo in peli.
Zdravja in solnca
bodo ji dali,
potlej jo tiho
nazaj pripeljali.

Hej, to bo mamica zjutraj pogledala,
ko ji bo punčka vsa srečna povedala,
da je priromala, aja tutaja,
s solncem srebrnim — naravnost iz raja . . .